



СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_mariupol_sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«30» квітня 2025 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Сокол Володимир Андрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22024050000003562, внесеному до ЄРДР 06.12.2024, за фактом вчинення кримінального правопорушення, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Дубенко Наталі Михайлівні,
року народження, громадянці України,
уродженці _____
зареєстроване місце проживання: Донецька
область, м. _____

про те, що вона підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Дубенко Н.М.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990

вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Упродовж 2013-2014 років у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися в Україні, у представників влади та Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Своїх злочинних цілей представники влади і ЗС РФ вирішили досягти зокрема шляхом створення і фінансування терористичної організації на території України.

07 квітня 2014 року у м. Донецьку Донецької області за військової та організаційної підтримки Російської Федерації утворено квазідержавне формування «Донецьку народну республіку» (далі «ДНР»), яка має ознаки терористичної організації, що має у своєму складі незаконні збройні формування з числа діючих військовослужбовців Збройних сил Російської Федерації та іррегулярних формувань укомплектованих найманцями, що відповідно до п. 16 ст.1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією, одним із основних завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України. В цей же день, видано «Акт про проголошення державної самостійності «Донецької народної республіки», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014, на порушення порядку встановленого Конституцією України, так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області, з питання визнання державної самостійності «Донецької народної республіки», зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме незаконного виведення з-під юрисдикції України окремих адміністративно-територіальних одиниць Донецької області.

Проте положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Організація і порядок проведення референдумів та територіальний устрій України, згідно з положеннями ст. 92 Конституції України, визначаються виключно законами України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території,

поєднання централізації та децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Так, ст. 7 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» місцевий референдум є формою вирішення територіальною громадою питань місцевого значення шляхом прямого волевиявлення. Предметом місцевого референдуму може бути будь-яке питання, віднесене Конституцією України, цим та іншими законами до відання місцевого самоврядування. Крім того, на місцевий референдум не можуть бути винесені питання, віднесені законом до відання органів державної влади.

Згідно з вимогами ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, з умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Вказана терористична організація «ДНР» має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників силового блоку покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та здійснення актів застосування збройної сили проти держави України у особі представників сил АТО, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань, задіяними у проведенні антитерористичної операції;
- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;
- вербування нових учасників до складу силового блоку терористичних організацій «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;
- вчинення терористичних актів та диверсій на іншій території України;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку незаконних утворень «ДНР», захоплення, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

Водночас на учасників політичного блоку покладаються обов'язки:

- створення так званих «органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;

- видача документів, які мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нікчемних у відповідності із законодавством України «органів державної влади «ДНР»;

- організація та проведення незаконних референдуму та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії між лідерами «ДНР», представниками влади та Збройних Сил Російської Федерації з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам АТО;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, утримування захопленої частини території Донецької області під своїм контролем, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення обстрілів, вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється окремими громадянами України, лояльно налаштованими до ідей та діяльності «ДНР», іноземними громадянами, а також окремими суб'єктами господарської діяльності.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення АТО із залученням ЗС України й інших військових формувань.

13.04.2014 Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», яке введено в дію Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» № 405/2014 від 14.04.2014, відповідно до якого на території України розпочато антитерористичну операцію. Також Указом Президента України № 116/2018 уведено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30.04.2018 «Про широкомасштабну антитерористичну операцію в Донецькій та Луганській областях», яким формат проведення АТО змінено на операцію об'єднаних сил із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі та стримування збройної агресії Російської Федерації на території Донецької та Луганської областей.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», що реалізують злочинний умисел, щодо досягнення вищезазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та

впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили військовослужбовцям Збройних сил України, правоохоронним органам України та іншим представникам сил антитерористичної операції у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем представників терористичної організації «ДНР» опинилась частина території Донецької області, визначена постановою Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та

Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом. Це стосується всіх їхніх «установ», включаючи «суди», створені владою *de facto*/фактичною владою.

Всупереч нормам Конституції та законами України, Гаазьким конвенціям 1907 року, IV Женевської конвенції 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами Президент Російської Федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексту – ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення

порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

До участі у військовій агресії Російської Федерації проти України керівництвом окупаційної адміністрації РФ задіяно створені на тимчасово окуповані території Донецької області не передбачені законом збройні формування.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією РФ проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який у подальшому був неодноразово продовжений, та діє і по нині.

З метою забезпечення роботи окупаційних органів влади у районних центрах та містах на території Донецької області, де органи влади України тимчасово не здійснюють своїх повноважень, керівниками так званої «ДНР» за вказівки невістановлених представників РФ створено не передбачені законодавством України так звані «державні адміністрації». З метою надання вигляду законності їх діяльності так званими органами влади «ДНР» прийнято ряд документів із ознаками нормативності, проте які є нікчемними відповідно до законодавства України, зокрема:

- так звану Конституцію «ДНР» від 14.05.2014, у ст. 54 якої вказано, що адміністративно-територіальними одиницями «ДНР» є райони та міста республіканського значення;

- так звану Постанову «Ради міністрів ДНР» «Про введення державних адміністрацій на звільнених територіях Донецької народної республіки» № 32-6 від 08.09.2014, у якій зазначено, що Голови «державних адміністрацій» в адміністративно-територіальних одиницях призначаються розпорядженням Голови ради міністрів «ДНР»;

- так званий Указ «Голови ДНР» «Про прийняття тимчасового (типового) положення про місцеві адміністрації Донецької народної республіки» № 13 від 19.01.2015, відповідно до якого з метою «нормального функціонування та життєдіяльності підприємств та організацій, розташованих на звільненій території», тобто території, яка перебуває під контролем учасників терористичної організації «ДНР» створюються так звані «державні адміністрації».

Також встановлено, що на тимчасово окупованій території Донецької області представниками так званої «Донецької народної республіки», підконтрольними державі-агресору - Російській Федерації, організовано та забезпечено діяльність незаконних органів влади, зокрема 31.03.2023 прийнято так званий закон «про утворення на території Донецької народної республіки міських округів та муніципальних округів, встановлення їх кордонів», з реєстраційним номером 438-ІНСІ, згідно з яким місто Єнакієве включено до переліку муніципальних округів, утворених на території «Донецької народної республіки» – «городской округ Енакиево». В подальшому відповідно до рішення «муниципального образования городской округ Енакиево ДНР» від

10.11.2023 № 1/6-22 «об учреждении администрации городского округа Енакиево ДНР и наделении ее правами юридического лица» утворено на тимчасово окупованій території м. Єнакієво Донецької області незаконний орган влади – окупаційну адміністрацію держави-агресора «адміністрацію городского округа Енакиево ДНР».

Так, у громадянки України Дубенко Наталі Михайлівни, 24.04.1976 року народження, обізнаної про факт ведення Російською Федерацією агресивної війни проти України з мотивів непогодження з політикою діючої влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу вказаної держави, невизнання РФ поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані її території, виник умисел на співпрацю з представниками держави агресора.

Під час окупації території м. Єнакієво Донецької області державою-агресором, але не пізніше ніж 30.12.2023 громадянка України Дубенко Н.М., перебуваючи на тимчасово окупованій території даного населеного пункту, діючи умисно, реалізуючи свій злочинний умисел, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, надав добровільну згоду і була призначена на посаду так званого «директора департаменту фінансов», в окупаційній адміністрації держави-агресора РФ «адміністрації городского округа Енакиево ДНР» утвореній на тимчасово окупованій території м. Єнакієво Донецької області.

При цьому зазначений підрозділ окупаційної адміністрації держави агресора 30.12.2023 пройшов державну реєстрацію у податкових та реєстраційних органах РФ, як юридична особа: «Департамент фінансов администрации городского округа Енакиево Донецкой народной республики», під реєстраційним номером 1239300020520 від 30.12.2023 з місцем реєстрації за адресою: Донецька область, м. Єнакієве, площа Леніна, буд. 7, директором зареєстровано Дубенко Наталю Михайлівну.

На Дубенко Н.М. як на так званого «директора департаменту фінансов администрации городского округа Енакиево ДНР» окупаційною адміністрацією покладено виконання наступних організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій та обов'язків:

- загальне керівництво діяльністю департаменту: організація та контроль роботи співробітників департаменту; забезпечення виконання завдань, покладених на департамент у сфері фінансів;

- формування та виконання бюджету міського округу: керівництво процесом складання проекту бюджету; організація розгляду та погодження бюджету із зацікавленими органами; контроль за виконанням бюджету, дотримання бюджетної дисципліни;

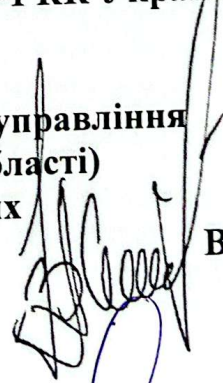
- організація аналізу фінансово-економічного стану округу: підготовка аналітичних матеріалів щодо доходів, витрат, фінансових резервів; прогнозування фінансових показників та оцінка ризиків;

- організація взаємодії з податковими та казначейськими органами «ДНР»;
- контроль надходження податків та інших обов'язкових платежів до місцевого бюджету;
- контроль за цільовим та ефективним використанням бюджетних коштів, здійснення внутрішнього фінансового контролю та аудиту, вжиття заходів щодо запобігання та виявлення фінансових порушень;
- організація розробки нормативних правових актів у сфері фінансів, підготовка проектів постанов, розпоряджень та інших документів щодо фінансової політики міста;
- участь у розробці муніципальних програм та оцінка їхньої фінансової забезпеченості;
- участь у державних та муніципальних закупівлях;
- забезпечення прозорості фінансової політики: підготовка публічних звітів щодо стану бюджету; взаємодія зі ЗМІ та населенням з питань фінансової діяльності адміністрації;
- організація роботи з підвідомчими установами: методичне керівництво бухгалтеріями муніципальних установ; узгодження фінансових планів, контроль за виконанням.

Отже, громадянка України Дубенко Н.М. перебуваючи на посаді «директора департаменту фінансов», в окупаційній адміністрації держави-агресора рф «администрации городского округа Енакиеве ДНР», виконує організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції.

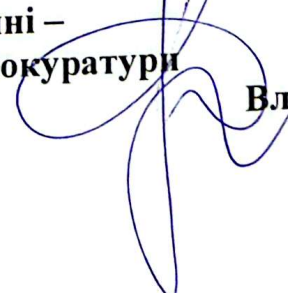
На підставі викладеного, громадянка України Дубенко Наталя Михайлівна, 24.04.1976 року народження обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

 Володимир СОКОЛ

ПОГОДЖЕНО:

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор Маріупольської окружної прокуратури
Донецької області

 Владислав ДОЦЕНКО

Права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Кримінальний кодекс України

Стаття 111¹. Колабораційна діяльність

5. Добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, або добровільне обрання до таких органів, а також участь в організації та проведенні незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території або публічні заклики до проведення таких незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території -

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

Про підозру мені повідомлено, пам'ятку про процесуальні права та обов'язки, копії процесуальних документів отримав:

Підозрювана:

Наталя Михайлівна Дубенко

Захисник:
адвокат

____:____ _____.2025

Повідомлення про підозру здійснив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

Володимир СОКОЛ